

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnštvo je v hiši števil. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Lavoslav Novak — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsak petek
: ob petih zvečer :

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za pet-vrsto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošilja naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Prestolonaslednik nadvojvoda FRANC FERDINAND in njegova soproga vojvodinja ZOFIJA HOHENBERG — umorjena.

Vsa Avstro-Ogrska je potopljena v veliko žalost zaradi strašnega dogodka, ki se je zvršil zadnje nedeljo dopoldne v Sarajevu. Cesarski princ prestolonaslednik Franc Ferdinand, glavna opora starega cesarja Franca Jožefa in upanje vse avstrijske monarhije, je bil s soprogo Zofijo vojvodinjo Hohenberg vred v Sarajevu na ulici zavratno umorjen. Veselega srca je šel Franc Ferdinand nadzorovat v Bosno vojaške vaje. Ko je pa izpolnil svojo dolžnost in nehal poveljevati, ko je hotel pri poklonstvu v Sarajevu naznaniti, da mu toplo bije srce za ondotni slovanski narod, pa sproži nanj zverinski mladenič revolver in njemu in njegovi blagi soprogi prestriže nit življenja. Pripeljali so ju te dni mrtva po morju z juga mimo ljubega otoka Brioni, kjer sta večkrat bivala, mimo mogočnega Pulja v Trst, na slovenska tla.

Bolj kakor drugi narodi lahko žalujemo Slovenci. Franc Ferdinand nam je privoščil narodni obstanek in ga nam je s posebnimi načrti kot vladar nameraval zagotoviti; bil je vzor katoličana in skrben za moč Avstrije, imel je vse lastnosti vladarja, kakršnega si Slovenci želimo. Bog vodi pota ljudij po svoji previdnosti! V to verujemo trdno, da bomo udarec lože prestali.

Ko izrekamo stud nad nesramnimi brezverskimi morilci, se nadajamo, da bode ravno ta dogodek v naši domovini pomagal iztebiti ves plevel ter bo poživil in utrdil versko-nravni in dinastični čut.

Prestolonaslednikova soproga Zofija vojvodinja Hohenberg je bivala že tri dni pred napadom v lepem kopaljšču lildže, eno uro od Sarajeva, in se je vsak dan vozila v mesto ogledovat zavode in cerkve. Po zvršenih vojaških vajah je prišel tja tudi nadvojvoda Franc Ferdinand.

V nedeljo (30. junija) zjutraj sta se v avtomobilu skupaj pripeljala v Sarajevo h poklonstvu. V vozu je sedela Zofija na desni zadej, Franc Ferdinand na levi, pred njima je sedel nazaj obrnjen šef Bosne in Hercegovine fcm. Potiorek in spredaj pri šoferju je sedel lastnik avtomobila grof Harrach. Ker so se bali napada, so sprva vozili precej hitro, potem je pa Franc Ferdinand ukazal prav počasi voziti.

Na Appelovem nabrežju pa prileti projektil (bombica) in pade čez voz za hrbtom vojvodinje. Precej nato prileti večja bomba, ki je odskočila in se je razletela za avtomobilom. Ta bomba je napravila več malih lukenj v avtomobil, na katerem je sedel nadvojvoda, oseb pa ni poškodovala

na tem vozu; komaj so vedeli, kaj se je zgodilo. Avtomobil, ki je vozil zadej, je bil pa hujše poškodovan in ranjena sta bila od koscev razdrobljene bombe adjutant deželnega šefa grof Boos-Waldek, podpolkovnik pl. Merizzija in nad 20 drugih oseb na okoli. Okna po bližnjih trgovinah so se zdobila. Potiorek in vojvodinja sta nasvetovala, da bi se vrnili v vladno palačo, prestolonaslednik je pa ukazal voziti naprej. Kmalu so se odpeljali proti mestni posvetovalnici. Merizzija, ki je bil težko ranjen na glavi, so pa precej odpeljali v vojaško bolnišnico. Prestolonaslednik je sprejel poklon mestnega zastopstva in izrazil v govoru očitiranje, da so mu tak krvav sprejem napravili, nazadnje je pa vender v hrvaškem jeziku izrekel pozdrav vsem Sarajevcem. Pri nagovoru je bil prestolonaslednik bled in soproga zelo prestrašena.

Franc Ferdinand je nato ukazal odpeljati proti bolnišnici, da bi obiskali ranjenega Merizzija, sicer je pa velel držati se programa. Odsvetovalo se mu je še enkrat, voziti po Franca Jožefa cesti, kakor je bilo na programu, marveč naj gredo zopet po Appelovem nabrežju, ker je tu bolj varno. Povsod je bilo polno ljudstva, ki je navdušeno klicalo „Živio“! Grof Harrach je stal na stopalu voza, da bi s svojo osebo varoval prestolonaslednika.

Spredaj je vozil sarajevski župan, ki je v kljub prejšnji določbi nadvojvode zavil na cesto Franca Jožefa. Šoferju voza, v katerem je bil nadvojvoda, in šoferju naslednjega voza je pa Potiorek ukazal zaviti na Appelovo nabrežje. V tem trenutku sta izmed množice, ki je bila na trotoarju, prav od blizu priletela dva strela iz revolverja. Vsi so mislili, da se ni nič hudega zgodilo in da je nadvojvoda, kakor prvič, tudi zdaj srečno ušel nevarnosti. Ali bilo je drugače. Prvi strel je zadel vojvodinjo Zofijo v trebuh in kroglja je ostalavželodcu, drugi strel pa prestolonaslednika Franca Ferdinanda v vrat. Sprva sta oba še sedela po koncu v vozu in nekaj besed med seboj bolj na tihem izpregovorila. Kmalu je pa Potiorek zapazil, da ima nadvojvoda kri v ustih in je ukazal naglo zapeljati avtomobil pred bližnji konak. Ko so prišli pred konak, se je Franc Ferdinand sesedel in njegova soproga je bila brez zavesti. Prenesli so ju v konak. Zdravniki so bili precej na mestu, a pomagati jima niso mogli več. Nadvojvoda je imel s kroglo razbito v vratu žilo dovodnico, soprogi Zofiji se je pa kri razlila po trebuhu.